

Forfatter: Chievitz, Poul

Titel: Udrag fra Fra Gaden

Citation: Chievitz, Poul: "Fra Gaden", i Chievitz, Poul: *Fra Gaden*, udg. af Esther Kielberg ; Uffe Andreasen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 12.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-chievitz01-shoot-idm139771790543552/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Fra Gaden

netop i Dag ere indtrafne, saa vilde De ikke undre Dem over det Besynderlige, der maaskee var i min Yttring.

O, vedblev jeg, det er aldeles ikke faldet mig ind at tænke over det Besynderlige deri; hvad jeg vilde sige Dem, er blot dette, at jeg ved et Tilfælde, som vil være for vidtløftigt at fortælle, er kommet i Besiddelse af et Manuscript, som er reddet fra Branden, og som jeg tænkte, muligt kunde tilhøre Dem.

Jeg rykkede frem med det; der var jo intet Andet at gjøre, naar jeg ikke vilde blive anset for nysgjerrig eller maaskee for noget endnu værre. Det var tydeligt at see, at jeg stod fuldkommen retfærdiggjort. Han bladede noget i Manuscriptet ved en Lygtes Skin, og sagde derpaa:

Det er ikke mit, men jeg kjender Eiermanden; og dersom De ønsker det, skal jeg med Fornøielse besørge ham det tilstillet, saameget hellere, som jeg ikke kan nægte, at jeg har faaet Lyst til at læse det, da jeg seer, at han har værdiget os mere Opmærksomhed end han egentligt havde nødig.

Der var Intet derved at gjøre.

Det er Cancellistens Dagbog, vedblev han til de Andre; og af det Par Linier, jeg har læst, seer jeg, at vi ere gaaede i rette Tid. Politiet har været der. Farvel, min Herre, henvendte han sig igjen til mig; jeg er Dem mere forbunden for disse Papirer end De selv troer. Det er en Roman, min Ven Cancellisten har villet lave sammen af vore Historier. Men De veed selv bedst, at man aldrig bør skrive Begyndelsen, før man veed, hvorledes Enden vil blive. Jeg troer derfor det er rigtigst, at dette Værk ikke kommer ud i det store Publicum for det Første; thi vore Affærer ere endnu saa complicerede, at man vanskeligt skal kunne sige hvorledes de ville fortone sig. Det gjør mig ondt, om jeg mulig har spændt Deres Interesse.

O jeg er aldeles ikke nysgjerrig.

Saameget desto bedre, sagde han og trykkede min Haand; saa gjør jeg mig ingen Skrupler over, at jeg muligt aldrig kan give Dem nogen Oplysning om denne Aftens Eventyr. Farvel.

Dermed gik mit Manuscript, som jeg mœisommelig havde stjaalet.

Og et halvt Aar gik hen, uden at jeg nogensinde var saa heldig at træffe de to Herrer. Men en Dag bragte Fodposten mig en Pakke og et Brev, underskrevet Vilhelm Flint, hvori han gav mig Fuldmagt til, hvis jeg skjœttede derom, i Trykken at befordre medfølgende Can-